

Korea w świecie

Spis treści

1. Wstęp
2. Historia
3. Rozwój gospodarczy
4. Przyjęcie demokracji
5. Korea Południowa na światowej scenie

1. Wstęp

Republika Korei (Korea Południowa) zajmuje południową część Półwyspu Koreańskiego. Na zachodzie, za Morzem Żółtym, znajdują się Chiny. Japonia położona jest na wschodzie, za Morzem Wschodnim. Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna zajmuje północną część Półwyspu.

Ogólne informacje

- Oficjalna nazwa: Republika Korei
- Położenie geograficzne: Szerokość geograficzna: 38°N-33°N, długość geograficzna: 126°E
- Powierzchnia: 100,266 km² (2013)
- Stolica: Seul (9,923,00) (2013)
- Liczba ludności: 50,220,00 (2013)
- Gęstość zaludnienia: 501 osób/ km² (2013)
- Język urzędowy: koreański (pismo-Hangul)
- Religie: buddyzm(22,8%), protestantyzm (18,3%), katolicyzm (10,9%), inne (1,1%), brak wyznania (46,9%)
- Ustrój polityczny: republika prezydencka
- Średnia temperatura: od -2,5% (styczeń) do 25,4% (sierpień)
- Flaga narodowa: Taegeukgi
- Kwiat narodowy: Mugunghwa (ketmia syryjska)

Ekonomia

- PKB (nominalne) - 1,417 miliardów US\$ (2014)
- PKB na osobę - 28,101 US\$ (2014)
- PKB (parytet siły nabywczej) – 1,779 miliardów US\$ (2014)
- PKB na osobę (parytet siły nabywczej) - 35,277 US\$ (2014)
- PNB (nominalne)- 1,366 miliardów US\$ (2014)
- PNB na osobę (nominalne) - 27,090 US\$ (2014)
- PNB (parytet siły nabywczej) - 1,746 miliardów US\$ (2014)
- PNB na osobę (parytet siły nabywczej) - 33,620 US\$ (2014)
- Eksport – 573 miliardy US\$ (2014)
- Import – 526 miliardów US\$ (2014)
- Gini- 31,1 (2011)
- HDI (wskaźnik rozwoju ludzkiego) – 0,891 (15.miejsce) (2013)
- Główne produkty przemysłowe: półprzewodniki, samochody, okrętownictwo, elektronika konsumencka, telekomunikacja mobilna, stal
- Waluta: koreański won (KRW, won południowokoreański) (1 US\$ - 1,060 won) (2014)

2. Historia

WCZESNA KOREA

Półwysep Koreański zamieszany jest od czasów Epoki Kamiennej. Przed nastaniem epoki brązu, osadnicy ustanowili pierwsze oficjalne państwo Gojoseon (Stary Choseon). Koreańczycy wciąż nazywają założyciela Gojoseon „Dziadek Dangun”. Zgodnie ze starożytną legendą, Dangun był synem niedźwiedzia i królewskiego syna niebios, Hwanung, który zszedł z niebios aby żyć z ludźmi na ziemi. Gojoseon rządził północną częścią Półwyspu Koreańskiego oraz dużą częścią dzisiejszej Mandżurii. Przez długi czas Królestwo funkcjonowało znakomicie, do czasu kiedy zostało zniszczone przez Dynastię Han w 108 r. przed naszą erą.

TRZY KRÓLESTWA KOREI

Od I wieku p.n.e do VII wieku n.e. trzy niezależne królestwa walczyły o supremację na Półwyspie. Goguryeo na północy, Baekje na południowym zachodzie i Silla na południowym wschodzie ostatecznie zostały połączone pod nazwą Silla w 676 r.n.e. Przez długi czas panował pokój, aż do początku X wieku, kiedy królestwo Silla stało się słabe i zostało zmuszone do poddania się nowemu królestwu Goryeo w 935 r.n.e. W czasach zjednoczonego królestwa Silla, znaczący postęp miał miejsce w sztuce, i nauce, zwłaszcza w dziedzinie buddyzmu, architektury, astronomii, rolnictwa i literatury.

RELIGIA W KOREI

Buddyzm został przedstawiony w Korei przez Chiny w 372 r.n.e i natychmiast zagnieździł w koreańskiej mentalności, kulturze i życiu duchowym. Buddyzm był religią narodową od czasu Trzech Królestw aż do czasu Królestwa Goryeo. Później, dynastia Joseon (1392-1910) przyjęła konfucjanizm jako oficjalną filozofię.

Katolicyzm wprowadzony został na Półwyspie w końcu XVII wieku, protestantyzm przedstawiony został w końcu XIX wieku. Początkowo, władze próbowały zakazać wyznawania chrześcijaństwa, ale liczba wyznawców nieustannie rosła od końca XIX wieku do początku XX wieku. Obecnie, około 30% Koreańczyków uznaje się za chrześcijanina. Pomimo tego, buddyzm pozostaje popularny w nowoczesnej Korei, a konfucjanizm w dalszym ciągu ma znaczny wpływ na normy społeczne, zwłaszcza koreańską etykę pracy. W Korei Południowej, wiele innych religii jest swobodnie praktykowanych, włącznie z islamem.

GORYEO I JOSEON

< GORYEO >

Królestwo Goryeo doszło do władzy w 935 roku n.e. po włączeniu Silla. Goryeo przyjęło buddyzm jako religię narodową i kilku wybitnych buddyjskich dzieł sztuki powstały w tym okresie. Królestwo także prowadziło otwartą politykę zagraniczną, dzięki czemu Królestwo Goryeo stało się znane za granicą jako „Korea”. Goryeo trwało przez 470 lat, do czasu powstania Dynastii Joseon w końcu XVI wieku.

Tripitaka Koreana

Tripitaka Koreana jest najbardziej kompleksową kolekcją starożytnych buddyjskich skryptów na świecie. Wyrzeźbione na 81,258 drewnianych blokach, szczegółowe dzieło, które zostało ukończone w XIII wieku w czasie Królestwa Goryeo, było sposobem błagania wznoszonego do Buddy o ochronę przed najazdem Mongołów. Każdy blok zawiera około 320 chińskich znaków po obu stronach. W sumie, około 52 miliony znaków zostały skrupulatnie wyrzeźbione z ogromną regularnością. Nie ma praktycznie żadnych błędów w całym komplecie.

< Jikji >

Jikji to skrócony tytuł koreańskiego dokumentu buddyjskiego „Antologia Nauk Zen Wielkich Kapłanów Buddyjskich”, które zostało wydrukowane w świątyni Heungdeok w 1377 roku, w późnym okresie Dynastii Goryeo. *Jikji* uznawany jest za najstarszą zachowaną książkę wydrukowaną za pomocą ruchomej metalowej czcionki. Została ona opublikowana 78 lat przed 42-liniową Biblią Jana Gutenberga, która została wydrukowana około 1450 roku. *Jikji* znajduje się obecnie w dziale Orientalnych Manuskryptów (Manuscripts Orientaux) w Narodowej Bibliotece Francji. UNESCO uwzględniło *Jikji* w Programie „Memory of the World” w 2001 roku.

< JOSEON >

Dynastia Joseon została ustanowiona w 1392 roku przez Generała Yi Seong-gye, który założył stolicę Hanyang (dzisiejszy Seul). Królestwo przetrwało 518 lat do momentu, kiedy Japonia skolonizowała Koreę w 1910 roku. Dynastia Joseon przyjęła konfucjanizm jako oficjalną zasadę państwa. Społeczeństwo było ściśle podzielone na klasy z odpowiadającymi sposobami zachowania i prowadzenia się. Urzędnicy mianowani byli w oparciu o wyniki egzaminów z państwa konfucjanizmu. W połowie okresu dynastii, państwo zostało zniszczone przez dwa najazdy Japońskie, a potem przez najazd Mandżurii. Jednak w drugiej połowie trwania dynastii, techniki rolnictwa polepszyły się i aktywność handlowa wzrosła. Pewna część politycznej stabilizacji została

odbudowana w XVIII wieku. Jednak w późniejszym okresie dynastii, Korea zmierzyła się z wieloma zewnętrznymi wyzwaniami, które doprowadziły do wyniszczających międzynarodowych walk o władzę na początku XX wieku.

Hangul: alfabet koreański

Król Sejong Wielki (1418r - 1450r) jest szanowany jako największy monarcha w koreańskiej historii. Wskrzesał Jiphyeonjeon, naukową organizację uczonych, która z sukcesem wynalazła koreański alfabet, Hangul w 1443 roku. Dzięki temu, Koreańczycy mogli zapisywać fonetycznie zamiast używać chińskich znaków. Pomimo, że w kręgu uczonych nadal używano chińskich znaków, ogromna część literatury mogła być teraz zapisana w sposób zrozumiały dla Koreańczyków. Symbole reprezentujące samogłoski i spółgłoski są wysoce logiczne i zwarte i mogą być łatwo opanowane w zaledwie kilka godzin nauki. Z tego powodu, Hangul pozostaje jednym z najbardziej naukowych systemów pisma na świecie.

Wioski historyczne: Hahoi i Yangdong

Hahoi i Yangdong, dwie najstarsze wioski historyczne w Korei, zachowały solidne linie klanów z pokolenia na pokolenie przez ostatnie pięć wieków. Osadzeni w naturalnym środowisku z wybitnie piękną scenerią, mieszkańcy z powodzeniem zachowali ich ponadczasowy styl życia i zwyczaje konfucjańskich uczonych. Są oni źródłem rozbudzenia popularnego zainteresowania niezmierną wartością historii i tradycji narodowej. Obie wioski umieszczone zostały na liście Światowego Dziedzictwa Narodowego w 2010 roku.

PODZIELONY PÓŁWYSEP

< Ruch 1 Marca >

Świt ery współczesnej nie wróżył dobrze Półwypowi Koreańskiemu. Podczas pierwszych działań Japońskiego imperializmu, Japonia zaanektowała Koreę w 1910 roku i Koreańczycy walczyli ciężko o odzyskanie ich suwerenności.

1 Marca 1919 roku, Koreańska Deklaracja Niepodległości, która została podpisana przez 33 wybitnych Koreańskich liderów, została ogłoszona. To przyspieszyło narodowe powstanie przeciwko Japońskiej okupacji, polityczny i uzbrojony opór miał miejsce zarówno w kraju jak i za granicą. Tymczasowy Rząd Republiki Korei ustanowiony w Szanghaju w Chinach.

< Wyzwolenie i wojna >

Półwysep został wyzwolony w sierpniu 1945 jako wynik poddania się Japonii po II wojnie światowej. Podział Półwyspu na 38 równoleżniku nastąpił niemal natychmiast, kiedy sowieckie i amerykańskie oddziały kontynuowały rozbrojenie pozostałych

japońskich żołnierzy. W skrócie, Korea była geopolityczną ofiarą, wciśniętą pomiędzy dwie potęgi światowe.

15 sierpnia 1948 roku, południowa część półwyspu została odrodzona jako Republika Korei, niezależny naród z demokratycznymi zasadami i wolnorynkową gospodarką. Pod nadzorem Organizacji Narodów Zjednoczonych, Koreańczycy z Południa wybrali Zgromadzenie Narodowe. To Zgromadzenie mianowało Dr. Syngmana Rhee, wykształconego w Stanach lidera ruchu niepodległości, jako pierwszego prezydenta.

W tym samym czasie, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna została ustanowiona na północ, na czele z popartym przez Związek Sowiecki Kim Il Sungiem.

Jak tajne dokumenty pokazały, Korea Północna zaatakowała Koreę Południową 25 czerwca 1950 roku, ze wsparciem Związku Sowieckiego. To wyznaczyło początek Wojny Koreańskiej, która szybko przekształciła się w międzynarodowy konflikt. W przeciągu trzech dni, Seul został zajęty przez północnokoreańskie oddziały. Do sierpnia cała Korea Południowa okupowana była przez północnokoreańską armię, z wyjątkiem Busanu, miasta portowego na południowych wschodzie, i jego okolic.

Rada Bezpieczeństwa ONZ szybko zgodziła się wesprzeć Koreę Południową, wysyłając oddziały i personel medyczny z ponad 21 krajów członkowskich. Po słynnym obecnie lądowaniu Generała Douglasa McArthura na lotnisku w Incheon 15 sierpnia, Korea Południowa i dowodzone przez Stany Zjednoczone oddziały ONZ, odepchnęły Koreańczyków z Północy z powrotem pod chińską granicę. Po dojściu do granicy, Chiny włączyły się do wojny, wspomagając Koreę Północną. Korea Południowa i oddziały ONZ zostały z powrotem zepchnięte na południe. 4 stycznia 1951 roku, Seul ponownie wpadł w ręce Koreańczyków z Północy.

Korea Południowa i oddziały ONZ, które opierały się głównie na siłach amerykańskich, odepchnęły Koreę Północną i Chińczyków z powrotem do 38 równoleżnika, które kosztowało wiele obu stron. Poza katastroficzną stratą żyć i społecznego wstrząsu, półwysep został obrócony w gruz. Jakakolwiek infrastruktura pozostała po erze Japońskiej kolonizacji została całkowicie zniszczona.

Bratobójcza wojna zakończyła się umową o zawieszeniu broni w lipcu 1953 roku. Traktat pokojowy do tej pory nie został zawarty.

Przed wojną, Stany Zjednoczone i były Związek Sowiecki ustanowiły granicę na 38 równoleżniku. Po wojnie, nowa granica zwana Linią Demarkacyjną, utworzona została na poprzedniej granicy. Jest otoczona 4-kilometrową strefą zdemilitaryzowaną (DMZ), która służy jako strefa buforowa dla ciężko uzbrojonej granicy pomiędzy dwiema Koreami. Obecna populacja republiki Korei wynosi około 50 milionów, podczas gdy ludność Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej wynosi około 25 milionów.

3. Wzrost gospodarczy

Pod przewodnictwem Prezydenta Park Chung-Hee, który był prezydentem od 1961 roku do 1979, Korea Południowa przyjęła prowadzoną przez państwo, ukierunkowaną na eksport politykę aby osiągnąć wzrost gospodarczy. Zwiastun ekonomicznego zwrotu, zwany „Cudem nad rzeką Han” jest w dużej mierze zawdzięczany Prezydentowi Park. Jego 5-letni plan by pobudzić rozwój gospodarczy, sprzyjał wielkim korporacjom, kładąc nacisk na wzrost zatrudnienia i polepszył konkurencyjność Korei Południowej.

Bezprecedensowy wskaźnik wzrostu gospodarczego Korei Południowej rozpoczął się we wczesnych latach 60. kiedy polityka państwa zmieniła kierunek działań z uprzemysłowienia opartego o substytucję importu by skupić się na eksporcie. Zgodnie z polityką zorientowaną na eksport, rząd wspierał pracowity przemysł lekki, taki jak tekstylia i odzież, w którym Korea miała relatywną przewagę.

W późnych latach 60. i 70., kierunek ponownie się zmienił z przemysłu lekkiego na ciężki przemysł o wysokiej wartości dodanej i przemysł chemiczny. Żelazo, stal, metale nieżelazne, okrętownictwo, elektronika i produkcja chemiczna zostały wydzielone jako najważniejsze przemysły w pogoni za wzrostem gospodarczym.

W 1981 roku, nacisk kładziony był na badania i rozwój, eksport technologii i produktów elektronicznych wzrósł przed końcem lat 80. Kilka firm, włączając Samsung, Hyundai i obecny LG, osiągnęło globalną prominencję dzięki polityce zorientowanej na eksport, która trwała do wczesnych lat 90. Z rządowym wsparciem, koreańskie konglomeraty inwestowały w kapitałochłonne ciężkie i chemiczne przemysły, podczas gdy rząd wciąż koncentrował się na infrastrukturze przemysłowej i społecznej.

W 1970 roku, Ruch Saemaul został przedstawiony by zmobilizować ludność wiejską i zmodernizować sektor rolnictwa. Saemaul oznacza „nową wioskę”. Kampania pomogła w rozwoju terenów wiejskich i polepszyła warunki życiowe farmerów. Została później poszerzona i objęła również wsparcie przemysłowe fabryki i tereny miejskie. Podstawy ruchu Saemaul zostały zaadaptowane przez inne kraje rozwijające się i Korea Południowa dzieli się z nimi swoją wiedzą i ekspertyzą.

Zorientowana na eksport, krajowa strategia rozwoju gospodarczego Korei Południowej okazała się ogromnym sukcesem. W rzeczywistości, Korea Południowa jest jedynym państwem od czasów II wojny światowej, która przemieniła się z odbiorcy pomocy międzynarodowej w dawcę pomocy międzynarodowej w przeciągu jednego pokolenia. W 2014 roku, Korea Południowa była 5. Największym eksporterem i 7. Największym importerem na świecie.

JAKIE CZYNNIKI PRZYCZYNIŁY SIĘ DO ROZWOJU GOSPODARCZEGO KOREI POŁUDNIOWEJ?

Korea Południowa osiągnęła zaskakujący wzrost gospodarczy dzięki połączeniu silnych liderów, świetnie wyszkolonych biurokratów, agresywnych przemysłowców i zmotywowanej siły roboczej. Ambitni przedsiębiorcy zareagowali na rządowe zachęty by zwiększyć eksport i rozwijać nowe przemysły.

Południowokoreańskie dziedzictwo konfucjanizmu kładzie silny nacisk na edukację, harmonijne relacje personalne i synowski obowiązek wobec rodziców i przodków. Na początku południowokoreańskiej industrializacji, prawie wszyscy koreańscy pracownicy byli piśmienni i z łatwością mogli nabywać nowe umiejętności.

W tym samym czasie, otwarta polityka ekonomiczna pracowała nad absorbowaniem zaawansowanych instytutów i technologii z innych krajów. Zagraniczne inwestycje i wysoki wskaźnik krajowych oszczędności pomogły rozwinąć sektor ciężkiego przemysłu, podczas gdy przekazy pieniężne od Koreańczyków pracujących za granicą wspierały ogólny rozwój gospodarczy. Na przykład, duża liczba Koreańskich górników i pielęgniarek zostało wysłanych do pracy do Niemiec Zachodnich od połowy lat 60. do późnych lat 70.

4. Przyjęcie demokracji

Koreańczycy z Południa byli na czele zmagania o wolne i demokratyczne rządy. Od lat 60-tych, państwo rządzone było przez prezydenta Park Chung-Hee a później przez byłych generałów wojskowych. Przed 1993 rokiem, Korea Południowa zainstalowała rządy cywilne jako wynik udanych i wolnych wyborów.

Południowokoreańskie gazety i stacje telewizyjne mogły teraz publikować i transmitować różnorodne opinie bez obawy o prześladowania. Internet i media społecznościowe są wszechobecne. Szybkie wiadomości i komunikacja jest w zasięgu prawie każdego Koreańczyka, zwłaszcza ludzi młodych.

Silna gospodarka Korei Południowej została zbudowana w czasie stłumionej demokracji pod pretekstem rozwoju. Ten rozwój później pomógł uruchomić stopniowe przejście w prosperującą demokrację, którą Koreańczycy mogą się teraz cieszyć. Niemniej jednak, gwałtowny rozwój gospodarczy dał początek społecznej i ekonomicznej nierówności, i ci, którzy zostali w tyle służyli jako katalizatory do dalszej demokracji.

5. Korea Południowa na światowej scenie

Korea przez setki lat była znana jako „Królestwo Pustelnik”. Niemniej jednak, handel i imigracja zawsze w jakimś stopniu miała miejsce na Półwyspie. Kulturalne artefakty i starożytne zapisy mówią o wielkiej międzykulturowej wymianie, włączając masową imigrację plemion z Chin, osadzenie się Arabów sprzedawców i przybycie Południowoschodnich Azjatów. W rzeczywistości, stolica Silla Gyeongju w południowoschodnim rogu Półwyspu był wschodnią końcówką Jedwabnego Szlaku, drogi handlowej, która ciągnęła się od Europy przez kontynent azjatycki.

W ostatnich czasach, Korea Południowa umocniła swoje miejsce jako część globalnej społeczności, i świat miał okazję poznać Koreańczyków, produkty i kulturę. Przykładowo, przeciętny student z Korei Południowej jest silnie zależny od jego/jej smartfona by łączyć się z zagranicznymi społecznościami, uczy się angielskiego albo innego obcego języka i marzy o zobaczeniu świata.

Elektroniczna komunikacja na wiele sposobów jest dzisiejszym odpowiednikiem Szlaku Jedwabnego. Korea Południowa jest jednym z najbardziej zaawansowanych narodów na świecie jeśli chodzi o dostęp do Internetu. Jej infrastruktura informatyczna jest szeroka i dalekosiężna. Koreańczycy dzielą się swoimi myślami, doświadczeniami i wiedzą z obywatelami świata przez tego rodzaju kanały komunikacyjne, dodając kolejne bogactwo to koreańskiej kultury, przekazywanej przez pokolenia.

Wszędzie w historii, wymiana kulturowa zawsze była kluczowym elementem w kontaktach międzynarodowych. W dzisiejszym połączonym świecie pozostaje to wciąż prawdą. Południowokoreańskie piosenki pop (K-pop), filmy, telewizja, seriale zyskały międzynarodową sławę poprzez Hallyu (Koreańska fala), która ogarnęła świat. W zamian, Korea Południowa kontynuuje absorbowanie kulturalnych elementów od reszty świata.

CODZIENNE ŻYCIE KOREAŃSKIE

Większość Koreańczyków nosi nowoczesne ubrania. Tradycyjne ubrania koreańskie, hanbok, jest wkładane na specjalne okazje, takie jak śluby i tradycyjne święta. Hanbok składa się z krótkiej peleryny i długiej spódnicy dla kobiet, peleryny i luźnych spodni wiązanych na kostce dla mężczyzn. Typowy koreański posiłek składa się z ryżu, zupy i kimchi (fermentowanej kapusty) i jest spożywany przy pomocy pałeczek. Koreańczycy mają tradycyjny podłogowy system ogrzewania, zwany ondol, używany nawet dzisiaj w nowoczesnych domach. Kompleksy apartamentów są najbardziej typową opcją mieszkania dla Koreańczyków, ponieważ stopień urbanizacji jest bardzo wysoki. Koreańska tradycyjna sztuka walki, taekwondo, jest wciąż bardzo popularna i jest obecnie międzynarodowo uprawianym sportem.

**The Academic
Center for International Affairs,**

108° Research Complex(Munhyeong
Haogae-ro, Bundang-gu, Seongnam-

- Tel. (

- Fax. (

h